

BODOZ SÜLEYMAN – Süleyman Ergürz

1935 yılında Karşıyaka Soğukkuyu’da Soğukkuyu camiinin yanındaki 1830 sokaktaki 3 nolu evde doğmuş. Babası İskan Memuru olarak görev yapan Selanik, Grabinalı Kemal bey, annesi Giritlili .... hanımdır. Babasının Memuriyet görevi gereği İlk ve orta eğitim dönemlerinde yer değiştirmeler nedeniyle farklı okullarda okumuştur. İlkokula Cumhuriyet Mektebinde başlamış, 2. sınıftan itibaren Türk Birliği Mektebinde okumuş ve buradan 1946 yılında mezun olmuştur. Babasının Urla’ya tayini üzerine buraya yerleşen aile, Urla’da orta mektep olmaması nedeniyle Karataş Orta Okuluna kaydolmuş, Urla’dan her gün Otobüsle Karataş’taki okuluna gidip gelmiştir. Ancak bu seyahatler sırasında ciğerlerini üşüten küçük Süleyman, hastalanmış ve Menenjit tedavisi gördüğü için iki yıl okulundan uzak kalmıştır. Daha sonra iyileşen ve Karşıyaka’ya taşınınca Karşıyaka Orta Okuluna devam etmiş ve mezun olmuştur. Karşıyaka Lisesine kaydolun genç Süleyman Ergürz lise ikinci sınıftan sonra, sırf Meslek Okulu mezunları Yedek Subay oluyor diye, kendisi de Yedek Subay olarak askerliğini yapmak için Mithatpaşa Sanat Okuluna geçmiş ancak bu okulu bitiremeyince bu arzusu da gerçekleşmemiştir. Okuldan ayrılınca yaşı geldiği için Askere gitmiş, 1959 yılında, askerden dönünce de Karşıyaka Özel İdare Dairesine Devlet Memuru olarak girmiştir. Kesintisiz 26 yıl bu dairede çalışan Ergürz buradan 1983 yılında emekliye ayrılacaktır.

Babasının genç yaşta ölümü üzerine üç kız kardeşi ve annesinin bakımını üstlenmiş bu nedenle de ancak 1972 yılında evlenip, kendi yuvası kurabilmiştir. Halen evli ve 1973 doğumlu Kemal isimli bir oğlu olup, Aytaç Kocatoros’un Karşıyaka’daki kahvehanesinde sağlıklı ve mutlu bir şekilde emekliliğinin tadını çıkartmaktadır.

KSK’Lİ YAŞAM

Süleyman Ergürz’ün KSK ile ilgisi o dönemde yaşayan her Karşıyakalı çocuk gibi Karşıyaka’nın Futbol maçlarına ve takımın antrenmanlarına giderek başlamı, Karşıyaka sevgisi giderek bir aşka dönüşmüştür. Çocuklukta, kendisinden iki yaş büyük arkadaşı, eski futbolculardan Kalaycı Yılmaz ile gittikleri Alsancak stadındaki bir Karşıyaka maçı dönüş öyküsünü ilginçtir ;

“ Maç çıkışı Alsancak Vapur iskelesinden kalkacak olan vapura binip Karşıyaka’ya dönecektik ancak vapura bilet alacak paramız yoktu. Zaten maça da parasızlık nedeniyle duvardan atlayıp girmiştik. O zamanlar vapur biletleri kartondan olup, binerken gişeden alınır, inerken iskele çıkışında biletçiler tarafından toplanırdı. Hem yürüyüp hem de nasıl vapurdan inip, biletçileri atlatırız diye düşünürken Kalaycı’nın aklına bir fikir geldi. Bana, bak bakalım etrafta atılmış boş kibrit kutusu varmı dedi. Tesadüf bir tane buldum. O kutuyu alıp bir güzel yırtıp bilet şekline soktu. Böylece göstermelikte olsa iki biletimiz olmuştur. Vapura bindik, Karşıyaka iskelesine geldik, yolcularla beraber iskelenin çıkışında duran biletçilerin yanına geldiğimizde sağlı sollu kapıda duran biletçilere ayrı ayrı karton parçalarını uzattık, biletçilerin şaşkınlığından faydalanıp kapıdan çıkıp, tam topuk fırlayıp koşmaya başladık. Arkamızdan düdük çalıp bağırıldılar ama biz çoktan kaçıp izimiz kaybettirmiştik.”

1967 yılında, komşusu olan eski KSK'lı futbolculardan İbrahim Tuster ve Göbek Hidayet (Erzeybek), KSK yönetimine *“Süleyman çok zeki, becerikli ve dürüst bir çocuk ondan klüp olarak yararlanalım, ona futbol takımının menajerliği görevini verelim”* önerisinde bulundular. Böylece Süleyman Ergüz Türkiye’de ilk kez bir futbol takımı Menajer olarak atandı. Görev yaptığı 1972 yılına kadar Futbol takımının her şeyi ile ilgilenen, Yönetim, teknik heyet ve futbolcular arasında köprü oldu. Oyuncuların ağabeyi gibi onların her türlü sorunuyla yakından ilgilenen, takımın başında tüm deplasmanlara katılıp, bir organizatör gibi hiçbir karşılık beklemeden ve almadan, bilakis cebinden harcamalar yaparak sırf KSK aşkına çalışmıştır. Ergüz memur olması ve menajerlik uğraşı yüzünden devamlı işinin başında olamaması nedeniyle hakkındaki yapılan şikayetlerle karşılaşmıştır. Ancak sevilen ve dürüst kişiliği bu durumu sorun haline getirmemiştir. Trenle yapılan bir deplasman dönüşünde son durak öncesi Çiğli’de duran trene binen Karakol amiri kendisine hakkında şikayet olduğunu, hemen trenden inip evine gitmesini, aksi halde Karşıyaka İstasyonunda Valilikten görevlilerin olduğunu söyler. Hemen trenden inip evine gider. Bir süre sonra kapı çalınır, annesi kapıyı açtığında görevlilerle karşılaşır. Annesi Süleyman’ın hasta olduğunu içeride yattığını söyler. İçeri girip baktıklarında Süleyman hasta yatağında yatmaktadır...

Sadece A takımı ile değil KSK Genç Futbol takımı ile de ilgilenmiştir. 1967-1968 döneminde Türkiye finallerine kalan genç takımın başında Arif Dökel hoca ile birlikte İstanbul yolculuğuna hazırlandılar. Parasızlık nedeniyle takımı kulüp yatakhaneinde kampa alıp, Baba Lokantasında kuru fasulye yedirerek Gemi ile İstanbul’a hareket ettiler. İstanbul’da Beyoğlu Tünel’de uygun bir otel bulup yerleştiler. Maçlar bittiğinde takım Türkiye ikincisi olmuştu. Otelden ayrılıp, gemiyle dönüş yapacaklardı. Ancak otel ücretini ödeyecek paraları kalmamıştı. Futbolculardan İsmet Kocatoros *“abi siz takımı alıp çıkın ben otelciyle konuyu hallederim, bana bırakın”* diyerek takımı Sirkeçiden kalkacak olan gemiye yolladı. Geminin hareketine az bir zaman kala rahmetli İsmet gelmişti. Nasıl hallettiğini sorduklarında İsmet hallettim işte...demekle yetinir.

1969-1970 yılında takım her türlü zorluklara rağmen Şampiyon olarak 1. lige çıkar. Ertesi yıl Menajerlik görevini birinci ligde de başarı ile sürdüren Süleyman Ergüz takımın 1.ligde de başarılı olmasına katkı koyar. 1971-1972 döneminde yönetim Teknik kadroyu değiştirir. Arif Dökel’in yerine takımın başına Ankaralı, Federasyona yakın bir ismi Aydın Cankat’ı antrenör yapar. Yeni antrenörün istekleri doğrultusunda Menajerlik görevlendirmesi de kaldırılır. Böylece 5 yıl kadar süren başarılı hizmeti istemese de sona ermiştir. Ancak bu değişim takıma yaramaz ve o sezon takım 2. lige düşer.

Halen 27 yıllık bir emekli olarak emekliliğinin tadını çıkartan Süleyman Ergüz *“BODOZ”* lakabının öyküsünü şöyle anlatıyor : *“ Gençlik yıllarımızda Karşıyaka’da Yapıcı Süleyman amca olarak bilinen Karadenizli birisi vardı. Kendisine çok büyük olan burnu nedeniyle aramızda “Bodoz Süleyman” derdik. İşte bu lakap döndü dolaştı sonuçta bana takıldı. Çok girişken olmam, bodozlama her işe dalmam nedeniyle olsa gerek lakabım “Bodoz” olarak kaldı”*